

Pili Mendibil

Lesbiana feminista

Gure borroka

Gizarte honen
funtzionamendu onerako
hain garrantzitsua den gaur
eguneko familia eredua ez
dute aldatu nahi. Are
gehiago, indartu, babestu
nahi dute, eta guk ez dugu
lekurik plan horretan.
Europako bidean abiadura
bizian ibili behar garela
diotenek stop handi bat
besterik ez dute guretzat

Europa atzerakoia dute. maite, era guztietako ezberdintasunak areagotzen dituen Europa dute buruan.

Beraien joko politikoetarako besterik ez gaituzte nahi. Kontuan izan bestela aurkeztutako lege proiektuetatik bat (*samurrena*, beste gauza askoren artean adoptatzeko aukera onartzen ez diguna) PSOEna dela. Zertan pasatu du PSOEk hainbeste urte gobernuan? Zer dela-eta ez zuen orain aurkeztutakoa aurrera atera?

Gauzak horrela, giroa bero dago lesbiana eta homosexualen eskubideen aldeko mugimenduan, eta ez litzateke harritzekoa izango beste presio bideren bat hautatzea. *Outing*-en aldeko (kasu honetan, Izatezko Bikoteen Legearen kontrako botoa eman duten kongresukide homosexualen izenak jendaurrean jakinaraztea ekarriko lukeena) ahotsak geroz eta gehiago entzuten dira. Mugimenduak jorratu dituen beste bideek emandakoa ikusita (eman ez dutena, hobeto esanda), ez da, egia esan, harritzekoa horrelako ekintzak planteatzea. Nik neuk, kezka ugari sortzen dizkidan arren, ondo baino hobeto ulertzen dut zenbaiten hipokrisiak nazkatzen duena, eta ez dut oso garbi beste biderik uzten diguten ere. Agian, ez litzateke gaizki egongo beren azaletan probatzea beste askorentzat eguneroko ogia dena.

Konturatuko dira: nekaezinak gara. Ez dugu galtzeko ezer, kontrakoa baizik. Inoren bizitza pribatuan sartu nahi izan gabe, gurean sar daitezela utzi gabe, denok merezi ditugun eskubide horien garapenaren bidean jarraitu behar dugula uste dut. Lehenago edo beranduago lortuko dugu eta beraiek badakite hori. Guk, ordea, jakin badakigu zabalagoa eta sakonagoa den borroka luze batean beste aurrerapauso bat besterik ez dela. ■

Anje Sainte Marie

MAM

Zoritarrez hau bezalako politikariak asko badira iparralde honetan. Paueko Nafarroako parlamentuan aspalditik bere aulkia badauka, badu zonbeit urte jadanik Pariseko Luxembourg *palazioan* ere ezaguna bilakaturik dela eta, aski ez balitz bezala, duela bi urte Donibane-Lohizuneko alkate ere dute. Ikus daitekeen bezala, karguak ez ditu eskas andere ministro ohiak. Ballardur-en ministro ere izan baita denboran. Zinez andere okupatua. Bistan dena RPRkoa. Abilezia hori familian daukate.

Sud-Ouest egunkarian maiz bere argazkia agertzen da, ahalaz goi karguez inguratua, nolazpaitako inaugurazio batean xingola urdin xuri eta gorri baten mozten ari trebetasun haundiz eta irri hortzez bete bat ezipainetan. Zinez politikari mediatikoa, modakoa. Horretaz aparte, ez gauza handirik. Berrikitan aurkeztu duen bere bilan, estatuko diru laguntzak graziozki partekatzeaz gain, Sarako apezetxea berritzeaz gain eta Azkaineko hilerriak handitzeaz gain, ez da deus benetan interesgarriarik. Aipatzea balio duenik. Kurioski hitzik ez da Ziburuko Sanpiquet lantegiaz, hitzik ez ere Conserver 21 proiektu fantomatikoaz. Hitz horiek hain zailak ote dira ahoskatzeko edo inprimatzeko? Dударik ez da halere datorren urteko hauteskundeetan, politika egiteko metodo zaharkitu horiek salatuko dituela ozenki hautagai abertzaleak, ABren izenean. Politika egiteko moldean ere, alternatiba iraunkor bakarra, abertzaleak garelako. Hala baizik ez zaizkio Michele Alliot Marieri bere irriak sartuko.

J.J. Petrikorena

Koo, koo... kooperatibismoa

Jardunaldiak burutu dituzte Gasteizen, kooperatibismoa ardatz hartuta. Eta entzun dugu: langileak enpresaren egituretan parte hartzen duela, gestioan, erabakietan..., eta koo, koo... kooperatibismoarena gezur handia dela begitandu zait, Mondragon Corporacion Cooperatibaren arima besteren berdina dela, koo, koo... euskal labela duen kooperatibismoak aspaldian galdu zuela esentzia oro. Langilea ez da koofizial, langile soila baino. Kooperatibista izateak ez dakar kooperatibismoa praktikatzeko. Langileak ez du kooperatzen, esku lana saltzen baino. MCC Euskal Herriko talde ekonomikorik dinamikoenetakoa da eta 130 enpresa ditu (Fagor, Lankide Aurrezkia, Ikerlan, Lagun Aro eta beste). Nork pentsa dezake langileen esku dagoenik enpresa horietan lehen kabegititik azkenerainoko prozesua? Zertan ari dira benetan MCCko koo... oilategian koo... korrokoka? Arriortua ospetsuak zioenez, langile jaunari ahalik eta zukurik gehien ateratzen. Unibertsitatea izango dute Arrasaten. Eta baliozkotu ez duten asinatura bakarra: kooperatibismoa. Eta horrela, datozen belaunaldiak bestela ahozkatuko dute MCC: *me cago en...* Koo... koonprenitzen al duzue?

L A P h I T Z A

